21/03/2021

«Μήτερ Ορθοδοξία, Συ μας εφώτισες, Συ μας ελευθέρωσες»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Εορτάστηκε στη Πάτρα η Κυριακή της Ορθοδοξίας. Επίκεντρο των λαμπρών εορτασμών ο μεγαλοπρεπής Ιερός Ναός της Ευαγγελιστρίας Πατρών, όπου ελειτούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε η λιτάνευσις των ιερών Εικόνων εντός του Ιερού Ναού κατά την εκκλησιαστική τάξη.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μίλησε για την ουσία της Ορθοδοξίας για τις αιρέσεις και για την νίκη της Ορθοδόξου πίστεως μέσα από ιερούς αγώνες των Αγίων Πατέρων και τις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων και για τον ρόλο της Ορθοδοξίας στην πορεία του Γένους μας και στην ελευθερία του Λαού μας.

Ειδικά μίλησε γι’ αυτή την σωτήρια σχέση της Ορθοδοξίας με το Έθνος μας, με την ευκαιρία και της συμπληρώσεως 200 ετών από την Επανάσταση του 1821.

Μεταξύ των άλλων ο Σεβασμιώτατος είπε:

«Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο.

Εἶναι ἡ πίστις μας στόν ἕνα καί μόνο ἀληθινό Θεό. Εἶναι ἡ Ἁγία μας Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εἶναι τά ἱερά Μυστήρια, εἶναι ἡ ἱερά καί ἁγία Παράδοσή μας.

Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ ἀποκάλυψη:

· Ὅτι ὁ Θεός εἶναι Τριαδικός. Διά τοῦτο καί γηθοσύνως ὁμολογοῦμεν καί, *“Προσκυνοῦμεν Πατέρα, Ὑιόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον”.*

· Ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Παναγίας Τριάδος, ὁ

Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐλθών εἰς τόν κόσμον, ὡς τέλειος ἄνθρωπος, παραμείνας τέλειος Θεός, σαρκωθείς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου.

· Ὅτι τό Πανάγιον Πνεῦμα εἶναι τέλειος Θεός καί ὄχι μία δύναμις τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑποστηρίζουν οἱ παλαιοί καί σύγχρονοι πνευματομάχοι.

· Ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία, Ἁγία, Ἀποστολική καί Καθολική, καί κάθε μιά ἀπό αὐτές τίς ἰδιότητες ἐμπερικλείει τήν ἀλήθεια, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί διά τοῦτο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί διά τῶν Μυστηρίων σώζεται ὁ ἄνθρωπος.

· Ὅτι ὁ ἄνθρωπος, δέν εἶναι δημιούργημα τῆς τύχης, ἀλλά τό τελειότερο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, τό προορισμένο νά φθάσῃ στή θέωση, νά περάσῃ δηλαδή, ἀπό τό κατ' εἰκόνα στό καθ' ὁμοίωσιν καί

· Ὅτι οἱ ἱερές Εἰκόνες, τά ἱερά δηλαδή, ἐκτυπώματα τοῦ Κυρίου μας, τῆς Παναγίας μας καί τῶν Ἁγίων, τιμητικῶς προσκυνοῦνται, ἀφοῦ *" ἡ τῆς εἰκόνος τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει"* (*Μ. Βασιλείου. Εις Βαρλαάμ μάρτυρα, P.G. 31.489).*

Ὅλα αὐτά συνιστοῦν τήν Ἁγία μας Ὀρθοδοξίαν ὡς Θεοῦ Ἀποκάλυψη, ὡς μυστική σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, ὡς θυσιαστική σχέση ἀγάπης μέ τόν συνάνθρωπο , ὡς ὑπέρβαση τοῦ θανάτου καί βιωματική βαθειά ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς βεβαιότητος γιά τήν αἰώνια ζωή καί Βασιλεία τοῦ Κυρίου.

Αὐτά ἐδίδαξε καί διδάσκει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία καί θυσιαστικά μέ ποταμούς αἱμάτων τά ὑπεστήριξε ἀπό τούς πρώτους χρόνους τῆς ζωῆς της, ἀπό τήν ὀρθρινή , δηλαδή, ἐνθουσιαστική, ἁγία, μαρτυρική περίοδο τῶν πρώτων αἰώνων, κατά τήν ὁποίαν τό μαρτυρικόν αἷμα ὕψωσε καί ἐπύργωσε τήν ἀδιαπραγμάτευτη ἀλήθεια τόσον περί τοῦ Θεοῦ, ὅσον καί περί τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς κτίσεως συμπάσης.

Ἀλλά καί ὅταν οἱ διωγμοί κατέπαυσαν καί τό ἅγιο μαρτυρικόν αἷμα σταμάτησε τήν γῆ νά πορφυρώνῃ, ὁ μισόκαλος Διάβολος, ὁ ἐκπεσών, ἕνεκα ἐγωϊσμοῦ καί ἐπάρσεως , ἐκ τῆς ἄνω φωτορίας, ἐνέπνευσε τούς υἱούς τῆς ἀπωλείας, οἱ ὁποῖοι ἀπολυτοποιώντας τήν ἀνθρώπινη λογική καί τήν ἀνθρώπινη διανόηση, ἠθέλησαν μέ λογικά ἐπιχειρήματα νά ἑρμηνεύσουν, τά τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ καί τά τῆς πίστεως, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἄλλο τί, παρά ὁ ἴδιος ὁ Κύριος κατά τούς Θεοφόρους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας: *"Χριστόν εἶναι φαμέν τήν ἐνυπόστατον πίστιν" (Ἅγιος Μάξιμος Ὁμολογητής).*

Δυστυχῶς δέν ἠδυνήθησαν νά ἑρμηνεύσουν τά ἄρρητα ρήματα καί τήν ἀποκεκαλυμμένην ἀπό τόν Θεόν ἀλήθεια, ἀφοῦ ἔλειπε ἡ ταπείνωσις , ὁ ἀγώνας γιά

τήν κάθαρση τοῦ νοός καί τῆς καρδίας καί ὡς ἐκ τούτου ἦτο ἀδύνατον νά ἐπέλθῃ ὁ θεῖος φωτισμός. Ἔτσι λοιπόν, οἱ ἐσκοτισμένοι νόες, ὑπέπεσαν στήν πλάνη, ἕνεκα ἐωσφορικῆς οἰήσεως καί ὁδηγήθησαν στήν αἵρεση ἤ στίς αἱρέσεις, οἱ ὁποῖες ἐταλάνισαν τό σῶμα τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Διά τοῦτο σήμερον, ἐξαιρέτως τιμᾶμε, πανευφροσύνως γεραίρομεν καί καθηκόντως μακαρίζομεν, τούς ἁγίους καί θεοφόρους Πατέρας, τῶν Ἁγίων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τά πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, τῆς Οἰκουμένης τό καύχημα καί τό ἱερόν ἀγλάϊσμα, οἱ ὁποῖοι μέ ζέουσαν ψυχήν καί καιομένην ἐκ τῆς πρός Κύριον ἀγάπης, καρδίαν, μέ προσευχή καί νηστεία, μέ ἀσκητικούς καί ἱερούς, ἁγίους καί μεγίστους ἀγώνας, πεφωτισμένοι ἀπό τό Πανάγιον Πνεῦμα, θαυμαστῶς, νικηφόρως καί θαυματουργικῶς ἀντιμετώπισαν τήν μάστιγα τῶν αἱρέσεων, περί τοῦ Θεοῦ ἀκριβῶς δογματίσαντες καί τήν ἀλήθειαν ἐν τοῖς ἱεροῖς δέλτοις καταστρώσαντες, καταλλιπόντες εἰς ἡμᾶς τήν ἐν τῷ ἱερῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως, χαραχθεῖσαν, ἀδιαπραγμάτευτον Ἀλήθειαν».

Εἰς ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε:

· «Ἀδελφοί μου, ἑορτάζομε τήν ἑορτή τῆς Ὀρθοδοξίας σέ κλῖμα, πνευματικά ἐπώδυνο καί διά τήν ἁμαρτίαν καί ἀποστασίαν μας ἀπό τόν Θεό καί ἕνεκα τῆς δοκιμασίας ἀπό τήν πανδημία τῆς λοιμικῆς νόσου, ἡ ὁποία μαστίζει καί ταλαιπωρεῖ, κρίμασιν οἷς εἶδεν ὁ Θεός, τήν Πατρίδα μας καί τόν κόσμον ὁλόκληρο.

Μέσα ἀπό τήν Ὀρθόδοξον θεώρηση τῶν πραγμάτων, ἡ ὁποία ἀπετυπώθη προηγουμένως, θεωροῦμε ὅτι τήν δοκιμασίαν αὐτή τήν ἐπέτρεψεν ὁ Θεός. Διά τοῦτο καί πρός Αυτόν ἱκετευτικῶς καί δακρυρρόως, ἐν μετανοίᾳ ὁρῶμεν καί προσπίπτοντες παρακαλοῦμεν καί δεόμεθα πρός τήν συμπαθεστάτην Αὐτοῦ ἀγαθότητα, ἵνα ἐλεήσῃ ἡμᾶς καί συγχωρήσῃ τά πολλά καί μεγάλα ἡμῶν ἁμαρτήματα καί πρεσβείαις καί δεήσεσι τῆς Παναχράντου καί Παναμώμου καί Παναγίας Αὐτοῦ Μητρός, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς ταύτης νόσου καί δοκιμασίας καί ἐν τῇ ἀφάτῳ ἀγάπῃ καί εὐσπλαχνίᾳ Αὐτοῦ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπωδύνου ταύτης μάστιγος.

Παραλλήλως ὅμως καί ὀρθοδόξως φρονοῦντες, τόν εὐχαριστοῦμε καί διά τήν δυνατότητα πού μᾶς παρέχει μέσῳ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, νά ἀντιμετωπίζωμε κατά τά ἀνθρώπινα μέτρα, τήν ἀσθένειαν αὐτήν καί πᾶσαν ἄλλην ἀρρωστίαν.

Δώῃ Κύριος ὁ Θεός κατά τάς εὐχάς καί προσευχάς καί ἱκετηρίας ἡμῶν τῶν ἀχρείων καί παναθλίων δούλων αὐτοῦ καί ἐνδυναμώσῃ τό Ἰατρικό καί Νοσηλευτικό προσωπικό τῶν Νοσοκομείων μας στό δύσκολο ἔργο τους καί θεραπεύσῃ τούς ἀσθενούντας ἀδελφούς μας».

Καί στό τελευταῖο μέρος τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε:

· «Ἡ Ὀρθοδοξία ὅμως ἀδελφοί μου, ὡς πίστις καί ὡς βίωμα, ὡς ζωή ἀληθινή, διεπότισε τά καθ’ ἡμᾶς καί κατηύγασε τό Ἔθνος μας μέ τίς ζωογόνες ἀκτῖνες τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ὁποία τιμή καί δωρεά καί χάρις.

Ὦ φιλτάτη, γλυκυτάτη, οὐρανία καί σώζουσα Ὀρθόδοξος ἡμῶν πίστις.

Σύ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ τοῦ φοβεροῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας καί τῆς εἰδωλολατρείας, τῆς μισοθεΐας καί τῆς μισανθρωπίας. Σύ ἠλευθέρωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου. Σύ ἀνέστησας τό Ἔθνος ἡμῶν καί ἐπορεύθης σωτήρια μαζί του ἐπί 20 καί πλέον αἰώνας, καθιστώντας αὐτό φῶς καί ἅλας τοῦ κόσμου, κατά τό ρῆμα τοῦ Κυρίου.

Σύ ἐνεψύχωσας ἡμᾶς, ἐν ὥραις κινδύνου, σύ παραμυθίαν ἐνεστάλαξας εἰς ὥρας πόνων, θλίψεων, μαρτυρίων, δουλείας ψυχικῆς ἀλλά καί τῆς ἄλλης τήν ὁποίαν τό τλῆμον Γένος ἡμῶν ὑπέστη, διελθόν διά πυρός καί ὕδατος καί σιδήρου, κατά τήν διάρκειαν 400 ἤ καί 500, δι’ ἄλλας περιοχάς, ἐτῶν.

Σύ ὡς διδασκαλία, σύ ὡς Ἐκκλησία καί Μυστηριακή ζωή, σύ ὡς προσευχή, σύ ὡς Παράδοσις ἐκράτησας ὀρθίους τούς πατέρας ἡμῶν, ὥστε ἡμεῖς σήμερον 200 ἔτη μετά τόν ἱερόν ἀγῶνα, τόν ὁποῖον ἐσύ ἐνέπνευσας καί νικηφόρον κατέστησας, τήν ἐλευθερίαν χαρίσασα εἰς ἡμᾶς τούς ἐπιγενομένους, νά δυνάμεθα καί τόν Θεόν ὀρθοδόξως νά πρσκυνοῦμεν καί τήν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν νά τιμᾶμε καί νά ἀγαπῶμεν ἄνευ ὅρων καί διακρίσεων κατά τήν ρῆσιν τοῦ Οὐρανοβάμονος τῶν Ἀποστόλων, Ἁγίου Παύλου.

Ὦ γλυκυτάτη, παμφιλτάτη, ὡραία μῆτερ ἡμῶν Ὀρθοδοξία, ἡ ὁποία Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καί Διακόνους, Μοναχούς καί Μοναχάς, Προεστούς καί Καπεταναίους, πάντα τόν Λαόν εἰς ἑνότητα συνήγαγες καί ἄτρωτον διεφύλαξας, κατά τούς πικρούς χρόνους τῆς δουλείας καί κατά τούς ὑπέρ τῆς Πίστεως καί Πατρίδος ἱερούς ἀγώνας, μή ἐγκαταλείπῃς ἡμᾶς καί κατά τόν νῦν καιρόν τῆς ἀποστασίας ἀπό τόν Ἀληθινόν Θεόν, τῆς ἀνθρωπαρεσκείας καί σαρκολατρείας, τῆς δουλείας εἰς τά πάθη καί τό χαμερπές καί χαμαίζηλον φρόνημα.

Ὁμολογοῦμεν τήν χάριν καί τόν ἔλεον κηρύττομεν καί τήν εὐεργεσίαν οὐ κρύπτομεν καί εὐγνωμόνως πάντοτε, ἰδιαιτέρως τώρα μέ τήν συμπλήρωσιν

διακοσίων ἐτῶν ἀπό τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας καί ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, θά σέ μακαρίζομεν καί μαζί μέ τούς Ἁγίους Ἱεράρχας, Ὁσίους καί Δικαίους, Παλαιούς Μάρτυρας καί τούς κλεινούς ἐπί Τουρκοκρατίας Νεομάρτυρας καί πάσας τάς στρατειάς τῶν Ἁγίων παλαιῶν τε καί νεωτέρων καί μαζί μέ τούς ἀγωνιστάς ἥρωας καί μάρτυρας Κληρικούς καί Λαϊκούς, τούς ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος εὐκλεῶς ἀγωνισαμένους καί ἡρωϊκῶς πεσόντας, διά στόματος τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου καί μιά καί δυό καί χίλιες καί ἀναρίθμητες φορές εὐγνωμόνως καί ἐν ἀφοσιώσει πρό σέ θά κραυγάζωμεν*: "Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὀρθοδοξία· οὐ ψευσόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας· ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, καὶ σοὶ ζῶμεν, καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα· εἰ δὲ καλέσει καιρός, καὶ μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα". Ἀμήν.*